

Nr 548.

Av herr **Eriksson** i Stockholm, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 192, med förslag till militärt tjänstepensionsreglemente m. m.*

I proposition nr 192 förelägges riksdagen för antagande förslag till militärt tjänstepensionsreglemente. Detta förslag anknyter i stort sett till det vid 1934 års riksdag antagna reglementet angående tjänstepension för tjänstemän tillhörande den civila statsförvaltningen. Vissa detaljer ha dock givits en avfattning som skiljer sig från det civila tjänstepensionsreglementet. Säkerligen kan det råda tvekan om det berättigade i en sådan åtskillnad, men jag har icke ansett mig kunna så överblicka området i fråga, att jag är beredd att föreslå ett flertal ändringar i det av Kungl. Maj:t nu framlagda förslaget. I ett avseende anser jag mig dock böra påyrka en ändring.

Militära tjänstepensionsreglementets 5 § motsvarar 7 § av civila tjänstepensionsreglementet; och bestämmelserna reglera huru förfaras skall då befattningshavare, som kommer i åtnjutande av pension, erhåller lön eller arvode för annan statstjänst, eller ock pension för annan statsanställning. Det principiellt gemensamma i dessa båda stadganden är att reducering av tjänstepensionen skall ske. I andra momentet av nyssnämnda § i det militära tjänstepensionsreglementet föreslås dock undantag från dylik reduktion, dels i fråga om lön för gymnastiklärarbefattning, som tillträtts före avgången från den tjänst för vilken pension enligt militära tjänstepensionsreglementet åtnjutes, dels ock, där icke Kungl. Maj:t annorlunda förordnar, i fråga om i stat upptaget eller av Kungl. Maj:t fastställt arvode för icke-ordinarie befattning vid försvarsväsendet eller vid sjökartverket. Några motsvarande bestämmelser finnas icke i det civila tjänstepensionsreglementet.

Jag anser det vara självfallet att civila och militära befattningshavare skola i förevarande avseende vara lika ställda. Principiellt riktigt måste också få anses vara att därest en pensionstagare erhåller lön eller arvode för anställning i statens tjänst, eller ock pension för annan statstjänst, en reducering av förmånerna intill viss gräns bör ske.

De föreslagna bestämmelserna i det militära pensionsreglementet skulle även bidra till att för pensionerade militära befattningshavare monopolisera vid försvarsväsendet och sjökartverket befintliga arvodesbefattningar. Tendenser till att till förmån för pensionerade officerare utestänga meriterade civila personer ha ingalunda saknats. I en officiell utredning av år 1928 uttalades såsom anmärkningsvärt att för pensionerade officerare, som erhållit befattningar vid sjökartverket, de utgående arvoden beräknats så höga, att den sammanlagda inkomsten uppginge till samma resp. inemot samma belopp, som befattningshavarna vid avskedstagandet ägt uppbära i avlöning jämte

dyrtidstillägg. Enligt min mening måste uppkomsten eller bibehållandet av ett dylikt system ovillkorligen förhindras.

Det framgår å sid. 73 av propositionen, att riksräkenskapsverket i avgivet yttrande i ärendet ifrågasatt, att reduktion av pensionen borde äga rum jämväl då pensionär uppstår avlöning från anställning vid statsunderstödd institution eller statligt monopolföretag m. m. Dessa synpunkter synas mig förtjänta av uppmärksamhet, och föreskrifter i detta hänseende torde böra samtidigt genomföras beträffande hela det statliga pensionsväsendet. I nu förevarande sammanhang anser jag mig därför icke böra yrka på ändring i förslaget till militärt pensionsreglemente.

Med hänvisning till vad jag anfört får jag hemställa,

att 5 § 2 mom. av reglementet angående tjänstepension för befattningshavare vid försvarsväsendet må erhålla följande lydelse:

Vid tillämpning av bestämmelserna i 1 mom. skall i förekommande fall iakttagas,

att hänsyn icke toges till pension, som utgår enligt gällande bestämmelser angående pensionering av försvarsväsendets reserver av befäl och civilmilitär personal.

Stockholm den 28 mars 1935.

Ernst Eriksson
i Stockholm.